

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Lige før eller lige efter, at formanden havde lukket for de korte bemærkninger, stillede fru Pia Kjærsgaard mig nogle spørgsmål og rettede nogle bebrejdelser mod mig.

Jeg vil godt i den anledning sige, at på et meget tidligt tidspunkt i denne debat gik fru Pia Kjærsgaard på talerstolen og sagde, at hun gerne ville efterlyse nogle helt konkrete eksempler på, at Fremskridtspartiet bragte fejlagtige oplysninger til torvs.

Jeg har så tilladt mig efter indlæg fra talsmænd for Fremskridtspartiet at gå på talerstolen to gange for at påpege, at i det og det eksempel var der faktisk urigtige oplysninger. Det har så fået fru Pia Kjærsgaard på talerstolen for at sige, at jeg bruger tarvelige kneb, og at jeg pådutter Fremskridtspartiet uhæderlighed.

Nej, det handlede det ikke om. Det handlede om, at jeg efterkom fru Pia Kjærsgaards ønske om at få helt konkrete eksempler på bordet om, hvor der var urigtige oplysninger i de påstande, partiet havde bragt til torvs.

Med hensyn til debatten om den undersøgelse, der blev offentliggjort i går, vil jeg gentage, hvad jeg sagde i mit ordførerindlæg: Vi vil gerne medvirke til at forebygge de ting, der er oplagt urimelige.

Men definitionen af tredjelande er ikke, som fru Pia Kjærsgaard påstår, noget, visse politikere har opfundet. Definitionen af tredjelande hviler på en klar officiel dansk politik og har gjort det gennem alle årene:

De lande, der har underskrevet flygtningekonventionen, er sikre tredjelande, fordi de forpligter sig til ikke at sende flygtninge tilbage til de lande, som de er flygtet fra. Hvis vi f.eks. returnerer en asylansøger til Tyskland, forpligter Tyskland sig til ikke at sende vedkommende tilbage til sit hjemland. Det er ikke opfundet hverken af Socialdemokratiet eller af nogen anden her. Det er den officielle danske politik, og det har det været i mange, mange år.

Ebbe Lundgaard (RV):

Jeg vil begynde med at takke indenrigsministeren for redegørelsen om Danmarks udlændinge. Det har været god og spændende og nødvendig læsning.

Det Radikale Venstre har i lang tid arbejdet for og bedt om, ønsket og ind imellem måske

også krævet en samlet flygtningepolitik, en politik, der samler lovgivningsområderne til ét hele, så forholdene, fra en flygtning ankommer til den danske grænse, og til vedkommende er integreret i det danske samfund eller kan rejse hjem igen, kan foregå i et samlet forløb.

Alt for længe har hele denne proces for et menneske under flugt været splittet op under forskellige – ofte endda meget forskellige – myndigheder og i lovgivninger, der ikke altid hænger sammen.

Intentionerne på de forskellige felter har været gode, men ofte ret ukoordinerede.

Dansk flygtningepolitik, som vi har praktiseret den – i en presset situation, det skal indrømmes – fra starten af 1980'erne og frem til i dag med de mange flygtninge, blev efter vor opfattelse grundlagt i 1950'erne og 1960'erne, hvor antallet af flygtninge var relativt lille, og den har så udviklet sig ved knopskydning.

Derfor kan man nok karakterisere den danske flygtningepolitik frem til i dag som atomiseret og i hvert fald ikke samlet.

Det har vi i Det Radikale Venstre tit kaldt til debat og diskussion om, også her i salen, uden at vi har haft held til politisk at gennemføre den samlede flygtningepolitik, som vi har ment der har været behov for.

Men efterhånden som flygtningestrømmen på grund af den ulykkelige situation i Europa er steget – nu også tæt på os, stadig flere mennesker kommer til Danmark – er forståelsen for dette behov altså øget, og nu har vi så et udspil.

Det Radikale Venstre var imod stramningen af flygtningeloven i 1986, idet den efter vor opfattelse gjorde det usikkert, om flygtningenes retlige status var sikker nok, om ikke der kunne ske en afvisning ved grænsen på vilkår, der strider imod dansk retsopfattelse. Derfor stemte vi nej til denne flygtningelov og mener, at den lov, vi havde tidligere, i starten af 1980'erne, var bedre.

Men tilbage til den samlede flygtningepolitik: Den har altså manglet. Derfor hilser vi meget velkommen, at der nu er kommet et udspil, at vi nu med denne redegørelse har konturerne, strukturen og brikkerne til en samlet politik. Og så vil jeg gerne understrege, at redegørelsen og den følgelovgivning, som vi senere i dag skal diskutere her i Folketinget, efter vor opfattelse kun er begyndelsen til en koordine-